

กระเจียวแดง

ชื่ออื่น	อาวขาว (เชียงใหม่) กระเจียวโศก ดอกดิน กระชายคง (เลย)	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น	เป็นไม้ล้มลุก มีเหง้าใต้ดิน อายุหลายปี
	ลำต้นตรง	สูงได้ถึง 70 ซม. มีกลิ่นหอม
	ใบ	ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปขอบขนานแกมใบหอก กว้าง 6-10 ซม. ยาว 16-25 ซม. ก้านใบแผ่เป็นกาบ
	ดอก	ดอกช่อออกบริเวณปลายยอด ดอกย่อยมีจำนวนมาก กลีบดอกมีสีขาว เกสรตัวผู้ที่มี
	เป็น	หมั่นแผ่เป็นแผ่นคล้ายกลีบดอก มีสีม่วง
การขยายพันธุ์ ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต การใช้ประโยชน์	อ่อน	ผล
	ผล	ผลแห้งแตกได้ รูปไข่กลับ มีขน
	เหง้า	
	ฤดูหนาว	
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	เป็นพืชขึ้นทั่วไปบริเวณป่าโปร่ง บริเวณหัวไร่ปลายนา	
	ทางอาหาร	ช่อดอกอ่อนสด รับประทานเป็นผัก จิ้มร่วมกับน้ำพริกหนุ่ม หรือนำมานึ่งรับประทานร่วมกับน้ำพริกปลาร้า น้ำพริกแดง
	ทางยา	<u>ดอกอ่อน</u> ช่วยขับลม <u>เหง้า</u> แก้ปวดเมื่อย
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	ฤดูฝน	